

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2023r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant: Oliwia Marczevska

przy udziale Prokuratora Roberta Kaczora

po rozpoznaniu w dniach: 24 października, 12 grudnia 2022r., 13 lutego, 20 marca, 22 maja, 22 czerwca, 27 lipca, 31 sierpnia, 5 października, 13 listopada 2023r.

sprawy:

1. **T. S., PESEL (...), syna P. i H. z d. K., ur.(...) w L.,**

7.oskarżonego o to, że:

I. w okresie od października 2018 r. do listopada 2018 r. w S., we W., woj. (...), oraz w innych miejscowościach na terenie P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu kradzieże samochodów,

8.tj. o czyn z art.258§1 k.k.

II. w okresie pomiędzy 19 a 20 października 2018 roku we W., woj. (...), przy ul. (...), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zabrał w celu przywłaszczenia poprzez włamanie samochód marki A. R. M., nr rej. (...), powodując straty w kwocie 22.000 zł na szkodę U. G., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w L. Wydział II Karny z dnia 08.05.2012 r., II K 130/12, za czyny z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. na karę 2 lat 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 16.12.2011 r. do 22.05.2014 r. oraz od 13.02.2017 r. do 07.03.2017 r.,

9.to jest o czyn z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

III. w okresie pomiędzy 20 a 21 listopada 2018 roku w B., woj. (...), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zabrał w celu przywłaszczenia poprzez włamanie samochód marki A. (...), nr rej. (...), powodując straty w kwocie 45.000 zł na szkodę S. Ł., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się działając w warunkach recydywy opisanej w pkt LXXIII,

10.to jest o czyn z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§2 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

11.2. M. K., pseudonim (...), PESEL (...), Syna R. i A. z domu S., ur. (...) w Ś.,

12.oskarżonego o to, że:

IV. w dniu 8 lipca 2019 r. w S., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia z ciągnika rolniczego D.- F. metalowy zaczep do przyczepy, czym spowodował

straty w kwocie 3.000 zł na szkodę S. D., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

13.to jest o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

V. w okresie od 28 do 29 lipca 2019 r. w S. przy ul. (...), woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia z ciągnika rolniczego N. H. metalowy zaczep do przyczepy, czym spowodował straty w kwocie 1.600 zł na szkodę J. P., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

14.to jest o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

VI. w dniu 12 sierpnia 2019 r. w K., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia dwa zaczepy do ciągników rolniczych, czym spowodował straty w kwocie 6.000 zł na szkodę G. G., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

15.to jest o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

VII. w dniu 1 września 2019 r. w miejscowości K., wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia z terenu posesji zagęszczarkę (...) koloru żółtego, czym spowodował straty w kwocie 8.000 zł na szkodę A. M., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

16.tj. o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

VIII. w dniu 1 września 2019 r. w B., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia trzy zaczepy sztywne do ciągnika rolniczego oraz dwie śruby rzymskie z ciągników D. F., czym spowodował straty w kwocie 15.000 zł na szkodę (...) sp. z o.o., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

17.to jest o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

IX. w dniu 25 maja 2020 r. w M., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, zabrał w celu przywłaszczenia dwa pojazdy dostawcze m-ki I. o nr rej. (...), wykorzystując pozostawienie kluczyków w stacyjkach, powodując straty o łącznej wartości 200.000 zł na szkodę J. S., (...) Bank (...) S.A., (...) S.A. oraz (...) S.A., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

18.tj. o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.12§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

X. w nocy z 24 na 25 maja 2020 r. w T., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia cztery koła z felgami aluminiowymi 17" z oponami m-ki G., dwa pojemniki z olejem hydraulicznym o pojemności 20l, w tym jeden wypełniony do połowy, wąż gumowy o długości 2-3mb, powodując łączne straty w kwocie 1.500 zł na szkodę M. O., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

19.tj. o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

XI. w okresie luty - marzec 2020 r. w G., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia poprzez włamanie samochód marki V. (...) o wartości 4.500 zł na szkodę S. K., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

20.tj. o czyn z art.279§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

2. E. Z., PESEL (...), syna K. i M. z d. N., ur. (...) w Ś.,

21.oskarżonego o to, że:

XII. w kwietniu 2020 r. w miejscowości P., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, swoim zachowaniem zmierzał bezpośrednio do zabrania w celu przywłaszczenia poprzez włamanie dwóch samochodów marki A. (...) o wartości 8.000 zł i A. (...) o wartości 3.500 zł na szkodę A. Z. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez właściciela, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

22.to jest o czyn z art.13§1 k.k. w zw. z art.279§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

XIII. w sierpniu 2019 r. w miejscowości L., woj. (...), wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zabrał w celu przywłaszczenia z terenu posesji zagęszczarkę (...) koloru żółto- czarnego, czym spowodował straty w kwocie 7.500 zł na szkodę P. S. (1), czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

23.tj. o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

XIV. w dniu 1 września 2019 r. w miejscowości K., woj. (...), po uprzednim włamaniu do hali produkcyjnej, zabrał w celu przywłaszczenia spawarkę elektrodową marki B. o wartości 1.500 zł, dwie sztuki kabli rozruchowych o wartości 1.000 zł, szlifiernię kątową B. o wartości 1.000 zł, młotowiertarkę marki H. o wartości 2.000 zł, piłę elektryczną łańcuchową o wartości 1.000 zł, dwie sztuki przewodów do spawarki elektrycznej o wartości 300 zł, przedłużacz siłowy o wartości 1.000 zł, przedłużacz (...) o wartości 500 zł, dwie sztuki pił tarczowych elektrycznych o wartości 600 zł, przecinarkę plazmową marki L. o wartości 11.000 zł, przecinarkę plazmową marki I. o wartości 1.500 zł, spawarkę marki I. o wartości 3.000 zł, wkrętkarkę akumulatorową marki B. o wartości 750 zł, wiertarkę akumulatorową marki B. o wartości 750 zł, kanister plastikowy z zawartością 25 litrów oleju napędowego o wartości 130 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 25.830 zł na szkodę A. M., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu,

24.tj. o czyn z art.278§1 k.k. w zw. z art.65§1 k.k.

stosując, na podstawie art. 4§1 k.k., przepisy Kodeksu Karnego w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją z dniem 24 czerwca 2020r.

I. oskarżonego **T. S.** uniewinnia od popełnienia zarzucanych mu czynów i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

II. uznaje oskarżonego **M. K.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w części wstępnej wyroku w pkt: IV, V. - przyjmując, iż czynu tego dopuścił się w okresie pomiędzy 25 a 26 lipca 2019r., VI., VII. - przyjmując, iż czynu tego dopuścił się w sierpniu 2019r., VIII. – przyjmując, iż zabrał w celu przywłaszczenia trzy zaczepy do ciągnika, powodując szkodę w wysokości nie mniejszej niż 9.000zł, IX. – eliminując z opisu czynu działanie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz z kwalifikacji prawnej tego czynu art. 12§1 kk, X., tj. czynów z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k., przyjmując, iż czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 91§1 k.k. i za to na podstawie art. 278§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 91§2 k.k. w zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. uznaje oskarżonego **M. K.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. XI. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i za to na podstawie art. 279§1 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w

zw. z art. 4§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności a na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

IV. oskarżonego **E. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. XII. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się pomiędzy 30 kwietnia a 1 maja 2020r. oraz eliminując z opisu czynu czynienie sobie z popełniania przestępstw stałego źródła dochodu, tj. czynu z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. i za to na podstawie art. 14§1 k.k. w zw. z art. 279§1 k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

V. oskarżonego **E. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. XIII. części wstępnej wyroku, eliminując z opisu czynu czynienie sobie z popełniania przestępstw stałego źródła dochodu, tj. czynu z art. 278§1 k.k. i za to na podstawie art. 278§1 k.k. wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, a na podstawie art. 33§2 kk grzywnę w liczbie 40 (czterdziestu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

VI. oskarżonego **E. Z.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. XIV. części wstępnej wyroku i w tym zakresie kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa;

VII. na podstawie art. 85§1 kk i art. 86§1 i §2 kk w zw. z art. 4§1 k.k. wymierzone powyżej kary pozbawienia wolności łączy oskarżonym i wymierza im kary łączne:

- **M. K.** – 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 130 (stu trzydziestu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 50 (pięćdziesiąt) złotych;
- **E. Z.** – 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 50 (pięćdziesiąt) złotych;

VIII. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **M. K.** do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie:

- IV. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz S. D. kwoty 3.000 (trzy tysiące) złotych, z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do kwoty 1.500 (tysiąc pięćset) złotych solidarnie z B. K.;
- V. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz J. P. kwoty 1.600 (tysiąc sześćset) złotych, z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do kwoty 800 (osiemset) złotych solidarnie z B. K.;
- VI. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz G. G. kwoty 6.000 (sześć tysięcy) złotych;
- VII. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz A. M. kwoty 8.000 (osiem tysięcy) złotych, z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do kwoty 4.000 (cztery tysiące) złotych solidarnie z B. K. oraz w stosunku do kwoty 4.000 (cztery tysiące) złotych solidarnie z W. O.;
- VIII. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz (...) Sp. z o.o. kwoty 9.000 (dziewięć tysięcy) złotych, z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do kwoty 7.500 (siedem tysięcy pięćset) złotych solidarnie z B. K.;
- XI. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz S. K. kwoty 4.500 (cztery tysiące pięćset) złotych, z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do kwoty 2.250 (dwa tysiące dwieście pięćdziesiąt) złotych solidarnie z B. K.;

IX. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **E. Z.** do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przestępstwem opisanym w punkcie XIII. części wstępnej wyroku poprzez zapłatę na rzecz P. S. (1) kwoty 7.500

(siedem tysięcy pięćset) złotych, z tym zastrzeżeniem, że w stosunku do kwoty 3.750 (trzy tysiące siedemset pięćdziesiąt) złotych solidarnie z B. K.;

X. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **M. K.** okres zatrzymania od dnia 25.05.2020 r. godz. 07:00 do dnia 26.05.2020 r. godz. 15:15;

XI. zasądza od Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) na rzecz oskarżonego **T. S.** kwotę 3960zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w sprawie;

XII. zasądza od Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) na rzecz radcy prawnego S. J. kwotę 4870,80zł (w tym podatek VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. K. z urzędu;

XIII. zwalnia oskarżonych **M. K. i E. Z.** od ponoszenia kosztów postępowania, w tym i opłaty w sprawie.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 156/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. K.	czyny przypisane w punkcie II-III części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
7.W dniu 8 lipca 2019 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia z ciągnika rolniczego D. F. metalowy zaczep do przyczepy, czym spowodował straty w kwocie 3.000 zł na szkodę S. D., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;	Wyjaśnienia oskarżonego M. K. (dowód także dla dalszych faktów przytoczonych w rubryce 1.1.1 formularza)	k. 280-281, k. 293, k. 774-776, k. 2981-2982, k. 3609, k. 3858, k. 3861, k. 4012, k. 4641v	
Zeznania (wyjaśnienia) świadka B. K. (dowód także dla dalszych faktów przytoczonych w rubrykach 1.1.1-1.1.2. formularza)	k. 278-279, k. 302-305, k. 314, k. 632-635, k. 684-685, k. 870-876, k. 884-885, k. 889-901 k. 902-914, k. 1023-1030, k. 2662-2675, k. 2703-2714,		

	k. 2782-2786, k. 2812-2816, k. 2859-2862, k. 3447-3448, k. 3601-3606, k. 3861, k. 3868, k. 4008, k. 4692-4697		
Zeznania świadka S. D.	k. 2337-2340		
Protokół eksperymentu procesowego – wizji lokalnej z udziałem B. K. <i>(dowód także dla dalszych faktów przytoczonych w rubryce 1.1.1 formularza)</i>	k. 2695-2702		
7. W okresie pomiędzy 25 a 26 lipca 2019 r. w S. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia z ciągnika rolniczego N. H. metalowy zaczep do przyczepy, czym spowodował straty w kwocie 1.600 zł na szkodę J. P., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;	Zeznania świadka J. P.	k. 1848-1851	
Zeznania świadka K. L.	k. 3322-3325,		

	k. 4764		
7.W dniu 12 sierpnia 2019 r. w K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia dwa zaczepy do ciągników rolniczych, czym spowodował straty w kwocie 6.000 zł na szkodę G. G., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;	Zeznania świadka G. G.	k. 2097-2098, k. 2105, k. 2133-2134	
Protokół zatrzymania rzeczy od G. G.	k. 2108-2111		
Protokół oględzin nagrania z monitoringu	k. 2112-2114		
Zeznania świadka D. B.	k. 3857a-3857b, k. 4766v-4767		
7.W sierpniu 2019 r. w miejscowości K., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia z terenu posesji zagęszczarkę (...) koloru żółtego, czym spowodował straty w kwocie 8.000 zł na szkodę A. M., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;	Protokół eksperymentu procesowego – wizji lokalnej z udziałem B. K. (dowód także dla dalszych faktów przytoczonych w rubrykach 1.1.1-1.1.2. formularza)	k. 3074-3080	

Protokół oględzin miejsca zdarzenia – hali produkcyjnej	k. 3133-3136		
Zeznania świadka A. M. (dowód także dla dalszych faktów przytoczonych w rubrykach 1.1.1-1.1.2. formularza)	k. 3141-3142, k. 4765v-4766		
Protokół oględzin zapisu monitoringu z posesji pod adresem (...)	k. 3143-3144		
Zeznania (wyjaśnienia) świadka W. O.	k. 3447-3448, k. 3785, k. 4726		
7.W dniu 1 września 2019 r. w B., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia trzy zaczepy sztywne do ciągnika rolniczego D. F., czym spowodował straty w kwocie nie mniejszej niż 9.000 zł na szkodę (...) sp. z o.o., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;	Zeznania świadka W. F.	k. 1920-1923, k. 1927-1928	
Dokumentacja z odtworzenia monitoringu	k. 1931-1936		
7.W dniu 25 maja 2020 r. w M., działając wspólnie i w porozumieniu	Protokół oględzin miejsca – posesji nr (...) w M. wraz z płytą CD	k. 206-221	

<p>z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia dwa pojazdy dostawcze marki I. o nr rej. (...), wykorzystując pozostawienie kluczyków w stacyjkach, powodując straty o łącznej wartości 200.000 zł na szkodę J. S., (...) Bank (...) S.A., (...) S.A. oraz (...) S.A., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;</p>	<p>(dowód także dla innych faktów przytoczonych w rubryce 1.1.1 formularza)</p>		
<p>Protokół badania stanu trzeźwości M. K.</p>	<p>k. 232</p>		
<p>Protokół przeszukania osoby – M. K.</p>	<p>k. 233-235</p>		
<p>Protokół zatrzymania M. K. z dnia 25.05.2020 r.</p>	<p>k. 238-239</p>		
<p>Zeznania świadka P. S. (2)</p>	<p>k. 240-241,</p>		
<p>Protokół oględzin miejsca ujawnienia pojazdu I. nr rej. (...) wraz z płytą CD</p>	<p>k. 245-251</p>		
<p>Zeznania świadka G. A.</p>	<p>k. 252-263</p>		
<p>Wydruk wiadomości z telefonu H. należącego do B. K., zabezpieczonego od M. K.</p>	<p>k. 403-461</p>		
<p>Protokół oględzin miejsca ujawnienia pojazdu I. nr rej. (...)</p>	<p>k. 470-474</p>		

Zeznania świadka P. M.	k. 479-480, k. 4726v		
Zeznania świadka W. S.	k. 512-513		
Zeznania świadka J. S.	k. 517-518, k. 610-611		
Zeznania świadka K. S.	k. 552-553		
Zeznania (wyjaśnienia) świadka Ł. J. (dowód także dla innych faktów przytoczonych w rubryce 1.1.1 formularza)	k. 2807-- (...)		
7.W nocy z 24 na 25 maja 2020 r. w T., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia cztery koła z felgami aluminiowymi 17” z oponami m-ki G., dwa pojemniki z olejem hydraulicznym o pojemności 20l, w tym jeden wypełniony do połowy oraz wąż gumowy o długości 2-3mb, powodując łączne straty w kwocie 1.500 zł na szkodę M. O., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;	Zeznania świadka M. O.	k. 255-256	
7.W okresie luty - marzec 2020 r. w G., działając wspólnie i w	Zeznania świadka S. K.	k. 2717-2718	

<p>porozumieniu z inną osobą, M. K. zabrał w celu przywłaszczenia poprzez włamanie samochód marki V. (...) o wartości 4.500 zł na szkodę S. K., czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu;</p>			
<p>7. W ramach wywiadu środowiskowego stwierdzono, że M. K. w środowisku sąsiedzkim ma opinię osoby impulsywnej i agresywnej. Stosował przemoc wobec członków swojej najbliższej rodziny (siostry i matki), na skutek czego w stosunku do rodziny wszczęta została procedura Niebieskiej Karty. W toku wywiadu środowiskowego od członków rodziny uzyskano informację, iż naganne zachowania oskarżonego M. K. są pokłosiem nadużywania przez niego alkoholu oraz środków psychotropowych.</p> <p>8. Oskarżony jest postrzegany jako bardzo pewny siebie, co wynika między innymi z faktu, iż na przestrzeni lat nawiązał liczne kontakty z innymi</p>	<p>Kwestionariusz wywiadu środowiskowego</p>	<p>k. 959-960 k. 3023-3028</p>	

osobami ze środowiska przestępczego. W lokalnym środowisku oskarżony ma naganną opinię.			
Dokumentacja z dozoru M. K.	k. 3017-3022		
Oskarżony M. K. był w przeszłości wielokrotnie karany sędownie, w tym w 2020 r. za przestępstwa z art. 284 §2 k.k. oraz art. 279 §1 k.k.	Informacja z KRK	k. 664-665, k. 3780, k. 4325-4327, k.4866-4867	
Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 28.11.2013 r. sygn. VI K 734/13	k. 756-757		
Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 30.01.2014 r. sygn. II K 1042/13	k. 758		
Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 07.04.2014 r. sygn. II K 1094/13	k. 759-760		
Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 03.11.2016 r. sygn. II K 156/15	k. 761-462		
Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 04.09.2017 r. sygn. II K 362/17	k. 763		
Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 11.08.2020 r. sygn. VI K 1221/19	k. 764		
1.1.2.	E. Z.	czyny przypisane w punkcie IV-V części dyspozytywnej wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>7.Między 30 kwietnia a 1 maja 2020 r. w miejscowości P., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w zamiarze popełnienia czynu zabronionego, E. Z. swoim zachowaniem zmierzał bezpośrednio do zabrania w celu przywłaszczenia poprzez włamanie dwóch samochodów marki A. (...) o wartości 8.000 zł i A. (...) o wartości 3.500 zł na szkodę A. Z. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez właściciela;</p>	Zeznania świadka A. Z. (1)	k. 2914– (...), k. 3697, k. 4764v	
<p>Wyjaśnienia oskarżonego E. Z. (dowód także dla innych faktów przytoczonych w rubryce 1.1.2 formularza)</p>	k. 3831-3832, k. 3841, k. 4642v-4643		
<p>Protokół przeszukania lokalu – miejsce zamieszkania E. Z.</p>	k. 3848-3849		
<p>7.W sierpniu 2019 r. w miejscowości L., działając wspólnie i w</p>	Zeznania świadka P. S. (1)	k. 3038-3040	

<p>porozumieniu z inną osobą, E. Z. zabrał w celu przywłaszczenia z terenu posesji zagęszczarkę (...) koloru żółto-czarnego, czym spowodował straty w kwocie 7.500 zł na szkodę P. S. (1);</p>			
<p>Zeznania (wyjaśnienia) świadka B. K.</p>	<p>k. 3306-3319, k. 3388-3389</p>		
<p>Uprzednia karalność oskarżonego</p>	<p>Wydruk z K.</p>	<p>k. 3830, k. 3837, k. 4339-4340, k. 4868</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23.07.2020 r. sygn. VI K 228/20</p>	<p>k. 3833</p>		
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>1.2.1.</p>	<p>T. S.</p>	<p>czyny wskazane w pkt I-III części wstępnej wyroku</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>7.w okresie od października 2018 r. do listopada 2018 r. w S., we W., woj.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. S.</p>	<p>k. 3460-3461, k. 3463,</p>	

<p>(...), oraz w innych miejscowościach na terenie P., brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu kradzieże samochodów,</p>	<p>(dowód także dla innych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</p>	<p>k. 3637-3638 k. 3869, k. 4641-</p>	
<p>Zeznania (wyjaśnienia) świadka B. K. (dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</p>	<p>k. 870-876, k. 880-881, k. 889-901, k. 1067-1069, k. 3869, k. 3870</p>		
<p>Zeznania świadka G. B. (dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</p>	<p>k. 2045-2047, k. 4727</p>		
<p>Zeznania świadka A. Z. (2) (dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</p>	<p>k. 2594-2595, k. 4821v</p>		
<p>Zeznania świadka T. Z. (dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</p>	<p>k. 4822v-4823</p>		
<p>Protokół przeszukania mieszkania przy ul. (...) – miejsce zamieszkania T. S.</p>	<p>k. 3453-3454</p>		

<p><i>(dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</i></p>		
<p>Protokół zatrzymania osoby – T. S. z dnia 07.08.2018 r.</p> <p><i>(dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</i></p>	k. 3630-3631	
<p>Protokół zatrzymania rzeczy od osoby – T. S. z dnia 08.08.2018 r.</p> <p><i>(dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</i></p>	k. 3632-3633	
<p>Zeznania świadka P. L.</p> <p><i>(dowód także dla kolejnych faktów przytoczonych w rubryce 1.2.1 formularza)</i></p>	k. 4838v-4839	
<p>7.w okresie pomiędzy 19 a 20 października 2018 roku we W., przy ul. (...), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zabrał w celu przywłaszczenia poprzez włamanie samochód marki A. R. M., nr rej. (...), powodując straty w</p>	Zeznania świadka U. G.	k. 1608-1609

kwocie 22.000 zł na szkodę U. G.,			
Dokumentacja dot. samochodu (...) R. M., nr rej. (...)	k. 1612-1617		
Pismo z dnia 09.09.2021 r. dot. ujawnienia pojazdu (...) R. M., nr rej. (...)	k. 3098		
Zeznania świadka M. M. (2)	k. 3709		
Dokumentacja dot. samochodu A. (...)	k. 3712-3721		
Protokół oględzin samochodu osobowego A. (...)	k. 3722-3729		
7.w okresie pomiędzy 20 a 21 listopada 2018 roku w B., w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, zabrał w celu przywłaszczenia poprzez włamanie samochód marki A. (...), nr rej. (...), powodując straty w kwocie 45.000 zł na szkodę S. Ł.,	Zeznania świadka S. Ł.	k. 1634-1637, k. 2612-2613	
Dokumentacja dot. samochodu A. (...), nr rej. (...)	k. 1638-1640		
Protokół oględzin miejsca zdarzenia – kradzieży samochodu A. (...), nr rej. (...)	k. 1641-1642		

Opinia z zakresu mechanoskopii dot. kluczyków samochodowych	k. 1656-1657		
Protokół oględzin miejsca – garażu przy ul. (...) w L.	k. 2510-2524		
Protokół przeszukania garażu przy ul. (...) w L.	k. 2525-2527		
Zeznania świadka W. S.	k. 2528-2529		
Dokumentacja dot. monitoringu miejskiego	k. 2539-2541		
Zeznania świadka P. S. (3)	k. 2572-2573		
Opinia z zakresu mechanoskopii dot. samochodu A. (...)	k. 2575-2582		
Protokół eksperymentu procesowego – wizji lokalnej z udziałem B. K.	k. 2631-2637		
Zeznania (wyjaśnienia) świadka M. B.	k. 3244-3245, k. 3246-3247, k. 3251-3252, k. 3253-3255, k. 3741-3742, k. 4837v-4838		
Dokumentacja z postępowań karnych przeciwko T. S.	k. 3257-3289		
1.2.2.	E. Z.	czyn wskazany w pkt XIV części wstępnej wyroku	

Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>7.w dniu 1 września 2019 r. w miejscowości K., woj. (...), po uprzednim włamaniu do hali produkcyjnej, zabrał w celu przywłaszczenia spawarkę elektrodową marki B. o wartości 1.500 zł, dwie sztuki kabli rozruchowych o wartości 1.000 zł, szlifierkę kątową B. o wartości 1.000 zł, młotowiertarkę marki H. o wartości 2.000 zł, piłę elektryczną łańcuchową o wartości 1.000 zł, dwie sztuki przewodów do spawarki elektrycznej o wartości 300 zł, przedłużacz siłowy o wartości 1.000 zł, przedłużacz (...) o wartości 500 zł, dwie sztuki pił tarczowych elektrycznych o wartości 600 zł, przecinarkę plazmową marki L. o wartości 11.000 zł, przecinarkę plazmową marki I. o wartości 1.500 zł, spawarkę marki I. o wartości 3.000 zł, wkrętarcę akumulatorową marki B. o wartości 750 zł, wiertarkę</p>	<p>Zeznania świadka A. M.</p>	<p>k. 3124-3129,</p>	

<p>akumulatorową marki B. o wartości 750 zł, kanister plastikowy z zawartością 25 litrów oleju napędowego o wartości 130 zł, czym spowodował straty o łącznej wartości 25.830 zł na szkodę A. M.,</p>			
<p>Protokół oględzin miejsca zdarzenia – hali produkcyjnej</p>	<p>k. 3133-3136</p>		
<p>Protokół oględzin zapisu monitoringu z posesji pod adresem (...)</p>	<p>k. 3143-3144</p>		
<p>Opinia z zakresu fotografii i technik wizualno-komputerowych</p>	<p>k. 3549-3565</p>		
<p>Zeznania świadka P. Ż.</p>	<p>k. 4823v-4824</p>		
<p>Opinia biegłego z zakresu antropologii</p>	<p>k. 4831-4832</p>		
<p>2. OCena DOWODÓW</p>			
<p>2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
	<p>Częściowo zeznania (wyjaśnienia) świadka B. K.</p>	<p>Sąd ocenił depozycje B. K. za wiarygodne w tym zakresie, w którym znajdowały oparcie w innych dowodach.</p>	

Mając powyższe na uwadze Sąd uwzględnił relacje świadka co do czynów zarzucanych M. K., albowiem w tym zakresie relacje świadka były zbieżne: z wyjaśnieniami oskarżonego M. K. (czyn IX i X), zeznaniami pokrzywdzonych, protokołami wizji lokalnych, opinii antropologicznej co do G. D., poruszaniu się przez M. K. samochodem marki B., a B. (...), wyjaśnieniami W. O. (czyn VII), zeznaniami D. B., który skupował skradzione zaczepy. Ponadto B. K. w tym zakresie był konsekwentny w swojej relacji i wzajemnie spójny, tworząc wraz z w/w dowodami zwartą i logiczną całość

Kolejno za wiarygodne uznano wyjaśnienia/ zeznania B. K., w których zaprzeczał on sprawstwu oskarżonego T. S. w popełnieniu zarzuconych temu oskarżonemu przestępstw. Sąd dał świadkowi wiarę co do tego, że wymieniając członków zorganizowanej grupy przestępczej, w której świadek ten pełnił dominującą rolę, nie wskazał, aby oskarżony T. S. również wchodził w jej struktury. Również odnosząc się do okoliczności dwóch pozostałych czynów zarzuconych T. S. (kradzieże samochodów

		<p>(...) R. M. oraz A. (...) B. K. – który jako jeden ze sprawców brał udział w tych zdarzeniach – nie wskazał, aby towarzyszył mu oskarżony.</p> <p>W ocenie Sądu świadek wiarygodnie zeznał również o przebiegu zdarzeń polegających na kradzieży zagęszczarki oraz usiłowaniu kradzieży pojazdów A. (...) i (...) przez E. Z., współdziałającego w tym zakresie z inną osobą – B. K. był ich uczestnikiem.</p>
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K.	Sąd częściowo uwzględnił wyjaśnienia oskarżonego M. K., w zakresie, w jakim przyznawał się on do popełnienia dwóch przypisanych mu czynów zabronionych. W tym zakresie materiał dowodowy zgromadzony w sprawie był spójny i potwierdzał dokonanie przez oskarżonego określonych przestępstw.	
Częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. Z.	Sąd ocenił wyjaśnienia E. Z. jako częściowo wiarygodne i uwzględnił je w zakresie, w jakim oskarżony przyznał się do popełnienia jednego z zarzuconych mu czynów (kradzieży zagęszczarki), a także – z uwagi na inne dowody w sprawie, w tym w szczególności opinię z zakresu antropologii – w zakresie, w jakim nie przyznawał się on do kradzieży sprzętu z hali produkcyjnej	

	<p>w miejscowości K. W powyższym zakresie depozycje oskarżonego korespondowały bowiem z innymi dowodami w sprawie – w zakresie pierwszego z wymienionych przestępstw wskazującymi na sprawstwo E. Z., w drugim zaś przypadku wskazującymi na istotne wątpliwości co do tego, czy to faktycznie oskarżony dokonał przedmiotowej kradzieży sprzętu.</p>	
Wyjaśnienia oskarżonego T. S.	<p>Sąd ocenił wyjaśnienia T. S. jako wiarygodne w zakresie, w jakim zaprzeczał on popełnieniu zarzuconych mu czynów zabronionych – albowiem w tym zakresie depozycje oskarżonego znalazły potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym, który Sąd również ocenił jako wiarygodny. Dokonując oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonego T. S. Sąd wziął w szczególności pod uwagę fakt, iż na etapie postępowania przygotowawczego głównym dowodem, na podstawie którego sformułowano zarzuty przedstawione T. S., były zeznania (wyjaśnienia) B. K. – które z kolei w tym zakresie Sąd ocenił jako zasadniczo niewiarygodne. Opierając się na całokształcie materiału dowodowego w</p>	

	<p>niniejszej sprawie Sąd dał zatem wiarę T. S., który twierdził, iż B. K. pomawiał go o popełnienie wskazanych czynów zabronionych.</p>
<p>Zeznania świadków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - S. D. - J. P. - K. L. - G. G. - D. B., - A. M. - W. F. - P. S. (2) - G. A. - P. M. - W. S., - J. S., - K. S. - M. O. - S. K. - A. Z. (1) - P. S. (1) - U. G. - M. M. (2) - S. Ł. - W. S., - P. S. (3), 	<p>Zeznania wymienionych świadków Sąd ocenił jako wiarygodne, albowiem były one spójne i logiczne, a nadto korespondowały z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Na podstawie zeznań poszczególnych osób, w głównej mierze pokrzywdzonych poszczególnymi przestępstwami, ustalono przebieg przypisanych poszczególnym oskarżonym czynów zabronionych – w szczególności dzięki depozycjom poszczególnych osób możliwe było ustalenie, jakie dokładnie przedmioty zostały skradzione i jaka była ich wartość. Również pozostali przesłuchani w niniejszym postępowaniu świadkowie, niebędący jednocześnie pokrzywdzonymi, w swoich depozycjach dostarczyli istotnych informacji o okolicznościach działania sprawców. Przy ocenie zeznań poszczególnych świadków Sąd wziął pod uwagę fakt, iż byli oni osobami obcymi dla sprawców poszczególnych przestępstw, wobec czego</p>

	relacjonowali oni zdarzenia w sposób obiektywny.	
<p>Zeznania (wyjaśnienia) świadków:</p> <ul style="list-style-type: none"> - W. O. - Ł. J. - G. B. - A. Z. (2) - T. Z. - P. L. - P. Ż. 	<p>Sąd ocenił zeznania wymienionych świadków jako zasadniczo wiarygodne, albowiem były one spójne z pozostałym zgromadzonym w toku postępowania materiałem dowodowym, świadkowie zeznawali (wyjaśniali) w sposób logiczny, a nadto ich depozycje niejednokrotnie uzupełniały się wzajemnie. Sąd miał przy tym na uwadze, iż w gronie wymienionych świadków znajdowały się zarówno osoby, które miały wiedzę o szczegółach przestępczej działalności poszczególnych oskarżonych, jak i osoby, które w ramach różnych postępowań karnych występowały jako współpodejrzane razem z oskarżonymi w niniejszej sprawie. Sąd uznał depozycje wskazanych osób jako szczególnie cenne przy ocenie wiarygodności wyjaśnień poszczególnych oskarżonych, a nadto – do oceny zeznań innego świadka w sprawie, B. K., którego depozycje na etapie postępowania przygotowawczego stanowiły główny dowód w sprawie, a przez niniejszy Sąd zostały</p>	

	ocenione jako zasadniczo niewiarygodne.	
Protokoły czynności procesowych	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodów w postaci dokumentów dotyczących przeprowadzanych czynności procesowych, których legalność i prawidłowość nie była również zakwestionowana w toku postępowania przygotowawczego.	
Wydruk wiadomości z telefonu H. należącego do B. K.	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Kwestionariusze wywiadu środowiskowego	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Dokumentacja z dozoru M. K.	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Wydruki z K.	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Odpisy wyroków	Wyroki nie budzą wątpliwości co do ich autentyczności i wiarygodności.	
Dokumentacja dot. samochodu (...) R. M. nr rej. (...)	Brak podstaw do kwestionowania	

	prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Dokumentacja dot. samochodu A. (...), nr rej. (...)	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Opinia z zakresu mechanoskopii dot. kluczyków samochodowych Opinia z zakresu mechanoskopii dot. samochodu A. (...)	Brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w opiniach, albowiem zostały one sporządzone przez profesjonalny podmiot, a w swojej treści jednoznaczne, zrozumiałe i wewnętrznie spójne.	
Dokumentacja dot. monitoringu miejskiego	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Dokumentacja z postępowań karnych przeciwko T. S.	Brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu.	
Opinia z zakresu fotografii i technik wizualno-komputerowych	Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu w postaci opinii biegłego, albowiem została ona sporządzona przez profesjonalny podmiot, a jej treść była jasna i spójna.	
Opinia biegłego z zakresu antropologii	Brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w sporządzonej przez profesjonalny podmiot, a w swej treści szczegółowej i zrozumiałej opinii. Sąd miał przy tym na uwadze, że biegła zastrzegła, iż	

	<p>opinia ma charakter wstępny – w niniejszej sprawie było to jednak całkowicie wystarczające. Biegła stwierdziła bowiem, że z uwagi na bardzo słabą jakość nagrania z monitoringu, dokumentującego zdarzenie, nie jest możliwe sporządzenie opinii kategorycznej, lecz co najwyżej sformułowanie wniosków na średnim poziomie prawdopodobieństwa – co oznacza, że badanie antropologiczne nie pozwoliłoby na zidentyfikowanie postaci utrwalonej na nagraniu. Wobec powyższego Sąd ocenił dowód z niniejszej opinii jako wiarygodny oraz przydatny co ustalenia okoliczności związanych z rzekomym popełnieniem czynu przez E. Z. - w myśl zasady in dubio pro reo interpretując treść niniejszej opinii na korzyść oskarżonego.</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>Protokół przeszukania osoby B. K. z dnia 25.05.2020 r.</p>	<p>Nie kwestionując wiarygodności i prawdziwości dokumentu</p>	

	(k. 226-229)	wskazać należy, iż nie wnosi on nic istotnego do sprawy i jako taki został uznany przez Sąd za nieprzydatny i niemający znaczenia dla ustalenia faktów w niniejszym postępowaniu.	
	Częściowo zeznania (wyjaśnienia) świadka B. K.	<p>Sąd ocenił zeznania/ wyjaśnienia świadka B. K. w zakresie sprawstwa T. S. zasadniczo za niewiarygodne, albowiem były one wewnętrznie niespójne, nielogiczne, a nadto częstokroć sprzeczne z pozostałym zgromadzonym w niniejszym postępowaniu materiałem dowodowym.</p> <p>W toku przesłuchań, zarówno na etapie postępowania przygotowawczego jak i sądowego, B. K. wielokrotnie modyfikował swoje depozycje, prezentując odmienne wersje wydarzeń. W różnym zakresie przyznawał się on do popełniania zarzucanych mu czynów, składając wyjaśnienia, w których obciążał też inne osoby. Biorąc pod uwagę liczne nieścisłości oraz rozbieżności składanych przez B. K. depozycji, Sąd podszedł do ich oceny wyjątkowo ostrożnie i krytycznie.</p> <p>W ramach składanych przez siebie wyjaśnień/ zeznań B. K. zmieniał wersję co do tożsamości członków zorganizowanej</p>	

grupy przestępczej, jak również odmiennie wskazywał na osoby, wspólnie z którymi popełniał poszczególne przestępstwa – by innym razem wskazać, że działał sam. W toku jednego z przesłuchań świadek kategorycznie wskazał na popełnianie przestępstw wspólnie z osobą, która w podanym przez B. K. okresie nie mogła mu towarzyszyć – była wówczas tymczasowo aresztowana i przebywała w jednostce penitencjarnej - J..

B. K. twierdził najpierw, iż (k. 875) A. (...) skradł z jezewskim, a A. (...) sam, podobnie k. 897. W kolejnych wyjaśnieniach (k. 1067) twierdził, iż wszystkie (...) kradł z J.. Na k. 2633 podaje, iż przedmiotowe (...) ukradł sam i ponownie (poprzednio k. 875) twierdzi, iż było w kolorze ciemny zielony, pokrzywdzony twierdzi, iż było koloru srebrnego. Kolejne wyjaśnienia (k. 2635) dot. kradzieży Alfego – byłem z J.. Kolejne (k. 2667) – najczęściej kradzieży samochodów dokonywałem z J., działałem z nim od 2018r. do maja 2020r., od VI do XI 2018r. J. w okresie od 26 września do 19 grudnia 2018r. (k. 2806) pozbawiony był wolności. K. (k. 2812) w związku z tym stwierdza, iż mógł się pomylić co do J., wszystkie

A. ukradł z R., podkreśla – wszystkie! Potem (k. 2813v) stwierdził, iż kradzieży dokonał z S., pojechali naćpani, a A. (...) było zgniło zielone (pokrzywdzony – srebrne), choć wcześniej twierdził, iż sprzedana. Twierdził także, iż (...) został rozkradzione co widział, a miało stać w zamkniętym na kłódkę garażu. Nie wskazał również garażu, w którym miała stać (...), a miała być obok garażu, w którym stało A., a który to wskazał.

Co do grupy przestępczej K. twierdził najpierw (k. 2862) stanowiliśmy grupę przestępczą: K., J.. Pomawiał o popełnienie przestępstwa nawet Komendanta Policji, twierdząc, iż nakłaniał do kradzieży traktora, z czego później się wycofał. Twierdził, iż S. działał tylko ze Z., raz widział go w R. (k. 3869), S. i Z. przyjeżdżali do B., jak był tam z R. (k. 3869). Nie działaliśmy z T. (k. 4693). Następnie stwierdza, iż chyba S. był jeszcze w tej grupie bo S. z R. wcześniej kradli samochody (wyroki tego nie potwierdzają). Ponadto z wyjaśnień K., jak i zeznań M. B. wynika, iż K. R. nakłaniał, żeby wszystko mówić na S. i Z..

Wskazać również należy, co wynika z zeznań wielu innych, niezależnych od siebie świadków, B. K. próbował kreować się

na znaczącą postać w środowisku przestępczym, co skutkowało składaniem przez niego bardzo obszernych depozycji, w tym w trybie art. 60 §3 i 4 k.k. – w ocenie Sądu działaniem takim świadek chciał wzbudzić w organach ścigania przekonanie, że faktycznie posiada bardzo dużą wiedzę o licznych popełnionych również przez inne osoby czynach zabronionych, a co więcej – budować w ten sposób swoją wiarygodność. Sąd ocenił jednak taką postawę świadka jako próbę zoptymalizowania swojej sytuacji procesowej, która de facto z punktu widzenia B. K. okazała się skuteczna, biorąc pod uwagę korzyść procesową w zakresie warunków wyroku, jaki wobec niego zapadł.

Co więcej, jak ustalono w toku postępowania, liczne czyny zabronione były popełnianie przez członków zorganizowanej grupy przestępczej w celu zapewnienia funduszy na zakup środków odurzających oraz zaspokajanie nałogu hazardowego. Okoliczność ta również istotnie wpływa na (...), który w okresie przestępczej działalności był uzależniony od narkotyków (metamfetaminy, którą w okresie między grudniem 2017 r. a majem 2020 r. zażywał codziennie)

		<p>i wielokrotnie popełniał przestępstwa pod ich wpływem, co zresztą sam przyznał w toku przesłuchania.</p> <p>Sąd nie dał także wiary twierdzeniom B. K. co do posiadanej przez niego wiedzy na temat włamania i kradzieży do hali magazynowej przez E. Z.. Twierdził bowiem najpierw w dniu 16 listopada 2011r. (k. 3388v, iż nic nie wie o kradzieży elektronarzędzi, rozpoznaje Z. na filmie, Z. mógł pojechać później z K.. Następnie przed Sądem w dniu 22 maja 2023r. stwierdził (k. 4694), iż Z. pochwalił mu się, że dokonał włamania do hali w K.. Twierdzenia takie, niekonsekwentne i nie znajdujące oparcia w jakimkolwiek innym dowodzie, jak też sprzeczne z zasadami logicznego rozumowania, z zeznań A. M. wynikało, iż jedna osoba nie byłaby w stanie sama dokonać tego czynu, twierdzenia K. przed Sądem należało odrzucić.</p>	
	<p>Częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. K.</p>	<p>Sąd odrzucił tę część wyjaśnień oskarżonego, w której zaprzeczał on popełnieniu wskazanych przestępstw, albowiem depozycje te były sprzeczne z innymi dowodami w sprawie, które Sąd uznał za wiarygodne – a które</p>	

		to dowody potwierdzały sprawstwo M. K..	
	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego E. Z.	Sąd odrzucił tę część wyjaśnień oskarżonego, w której nie przyznał się on do popełnienia jednego z przypisanych mu czynów zabronionych – usiłowania kradzieży na szkodę A. Z. (1). Zarówno zeznania świadków (pokrzywdzonego A. Z. (1) oraz współuczestnika zdarzenia B. K.) potwierdzają sprawstwo E. Z.. Sam oskarżony zresztą przyznał, że przyjechał do P., aby „się rozejrzeć”, a co więcej – wsiadał do samochodów A. należących do pokrzywdzonego, jednak z uwagi na brak możliwości wyjazdu z posesji, nie dokonał kradzieży. Oskarżony twierdził przy tym, że wprowadził wszedł na teren cudzej posesji, badał teren i rozglądał się, jednak nie miał zamiaru ukraść zaparkowanych tam samochodów. Taka wersja nie została jednak przez Sąd uznana za wiarygodną, albowiem była ona sprzeczna nie tylko z zeznaniami świadków, ale również nielogiczna i niezgodna z zasadami doświadczenia życiowego.	
	Protokół przeszukania lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S. – miejsce	Nie kwestionując wiarygodności przedmiotowego dokumentu Sąd ocenił, iż nie wnosi on nic istotnego	

	zamieszkania oskarżonego M. K. (k. 2976-2979)	do niniejszej sprawy i jako taki jest nieprzydatny do ustalenia faktów w niniejszym postępowaniu.	
	Zeznania świadka M. B.	Sąd ocenił zeznania świadka za niewiarygodne, albowiem były one sprzeczne z innymi zgromadzonymi w toku sprawy dowodami. W szczególności Sąd, jako niewiarygodne, odrzucił depozycje świadka, w których opisywał on czyny rzekomo popełnione przez T. S. – albowiem na podstawie innych dowodów ustalono, że nie był on ich sprawcą. Sąd ocenił, że takie zachowanie świadka wynikało z jego powiązań z członkami zorganizowanej grupy przestępczej.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II, III IV, V	M. K. E. Z.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Analizując całokształt dowodów przeprowadzonych w toku postępowania Sąd uznał w pierwszej kolejności,			

iż potwierdziły one ponad wszelką wątpliwość sprawstwo oraz winę oskarżonych M. K. i E. Z. w zakresie czynów zabronionych, wskazanych odpowiednio w pkt. II i III oraz IV i V części dyspozytywnej wyroku.

Sąd dokonał przy tym modyfikacji w zakresie czasu popełnienia czynów wskazanych w pkt. V oraz pkt. VII części wstępnej wyroku oraz wysokości szkody wynikłej z popełnienia czynu wskazanego w pkt. VIII części wstępnej wyroku i jego zakresu – brak bowiem dowodów wskazujących na zabór dwóch śrub rzymskich, zarzuconych M. K. – wobec ustaleń odnośnie okoliczności popełnienia poszczególnych przestępstw, poczynionych przez Sąd w oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy.

Ponadto w zakresie czynu wskazanego w pkt IX części wstępnej wyroku Sąd usunął z opisu czynu działanie w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz z kwalifikacji prawnej tego czynu art. 12 §1 k.k. Zgodzić należy się przy tym ze stanowiskiem, iż „z góry powzięty zamiar” w rozumieniu art. 12 § 1 k.k. musi być interpretowany

w świetle art. 9 § 1 k.k., co oznacza, że sprawca musi sobie uświadamiać w sposób konkretny owe przyszłe zachowania, które mają stanowić czyn ciągły, przynajmniej w tych ich elementach, które mają znaczenia dla przyjęcia realizacji znamion danego typu czynu zabronionego (por. postanowienie SN z dnia 15 maja 2014 roku, IV KK 8/14). Analizując możliwość przyjęcia działania w warunkach czynu ciągłego Sąd uznał, iż w niniejszej sytuacji owa instytucja prawna nie znajduje zastosowania – M. K. nie podjął bowiem dwóch odrębnych zachowań, które z uwagi na szczególne okoliczności należało ocenić jako czyn ciągły, ale jedno zachowanie – a przedmiotem jednej czynności wykonawczej przestępstwa kradzieży w tym przypadku były dwa pojazdy.

Jednocześnie dokonując prawnokarnej oceny zachowania oskarżonego Sąd doszedł do przekonania, że jego działania traktować należy jako ciąg przestępstw, opisany w art. 91 §1 k.k.

W odniesieniu do oskarżonego E. Z. Sąd zmodyfikował datę popełnienia czynu zabronionego, wskazanego w pkt XII części wstępnej wyroku

oraz wyeliminował z opisu tego czynu oraz czynu wskazanego w pkt XIII części wstępnej wyroku czynienie sobie z popełniania przestępstw stałego źródła dochodu – wobec analizy ustaleń faktycznych, dokonanych w toku postępowania. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, z uczynieniem sobie z popełnienia przestępstwa stałego źródła dochodu mamy bowiem do czynienia jedynie wówczas, gdy ustalone zostanie, że oskarżony z popełnienia przestępstw uzyskiwał stały, a więc posiadający cechy regularności dochód, nawet jeżeli było to jedynie uboczne źródło jego pozyskiwania (wyrok z 19.07.2018 r. II AKA 98/18, LEX nr 2663178).

Odnosząc się zaś do samej kwalifikacji prawnej z art. 278 §1 k.k. oraz art. 279 §1 k.k. podkreślić należy, że czyny zabronione wskazany w tych przepisach stanowią przestępstwa umyślne i kierunkowe, o znamionach celowości. Przestępstwo kradzieży w typie podstawowym polega na zaborze, to jest wyjęciu rzeczy spod władztwa właściciela lub posiadacza i przejęciu we władztwo sprawcy. Zabór jest dokonany bezprawnie, bez zgody uprawnionego właściciela lub posiadacza rzeczy zaś

kradzież jest dokonana w chwili zawładnięcia przez sprawcę cudzą rzeczą w zamiarze jej przywłaszczenia. Celem sprawcy przestępstwa kradzieży rzeczy jest jej przywłaszczenie co oznacza, że sprawca cudzą rzecz zamierza traktować jako własną i nie ma przy tym znaczenia zamiar osiągnięcia zysku lub korzyści majątkowej. Takie stanowisko przyjął również Sąd Najwyższy, który stwierdził, że zabór mienia celem przywłaszczenia oznacza jedynie działanie w zamiarze wyjęcia rzeczy spod władztwa osoby nią władającej i objęcie jej we własne władanie, niemniej jednak bez znaczenia dla oceny zamiaru sprawcy pozostaje motywacja jego zachowania, czy chodzi o uzyskanie korzyści majątkowej, wzbogacenie się, czy zaspokojenie potrzeb innej osoby (por. postanowienie SN Izba Karna z dnia 4 października 2012r., III K 285/12). W przypadku czynu z art. 279 §1 k.k. dodatkowym znamieniem, odróżniającym to przestępstwo od kradzieży typu podstawowego jest dokonanie przez sprawcę aktu włamania – rozumianego jako pokonanie wbrew woli (również dorozumianej) osoby uprawnionej przeszkody, która ma zabezpieczać określone przedmioty przed

zamachami na nie, w szczególności przed zaborem. Mimo że nie wynika to jednoznacznie z treści omawianego przepisu, w doktrynie jednoznacznie przyjmuje się, że akt włamania musi wyprzedzać akt zaboru, a nie na odwrót (tak również SA w W. w wyroku z 26.05.2020 r., II AKa 291/19, LEX nr 3102911). „Wynika to z istoty kradzieży z włamaniem oraz funkcji znamienia w postaci włamania. Włamanie jest bowiem środkiem do celu, ma ono umożliwić lub ułatwić dostęp do przedmiotów, które sprawca zamierza zabrać, z natury rzeczy zatem musi wyprzedzać zachowanie polegające na zaborze.”(J. Lachowski [w:] Kodeks karny. Komentarz, red. V. Konarska-Wrzošek, LEX/el. 2023, art. 279.)

W tym kontekście oraz w świetle zebranego materiału dowodowego w postaci przesłuchań świadków (w tym licznych pokrzywdzonych oraz współsprawców) nie budziło wątpliwości, iż oskarżeni wyczerpali znamiona opisanych powyżej czynów zabronionych, wielokrotnie dokonując zaboru rozmaitych ruchomości właśnie po to, aby włączyć je do swojego majątku – a następnie rozporządzić nimi jak

właściciel poprzez ich dalszą sprzedaż.

Sąd nadmienia przy tym, iż zarówno M. K. jak i E. Z. przypisano popełnienie przestępstw wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, przy czym z uwagi na złożone przez współsprawców wnioski o dobrowolne poddanie się karze, o ich winie rozstrzygnięto w odrębnym postępowaniu. Niemniej jednak należy podkreślić, iż z uwagi na pierwotny zakres podmiotowy i przedmiotowy niniejszej sprawy, zgromadzony materiał dowodowy jest obszerny, składają się na niego zarówno depozycje licznych świadków (w tym przede wszystkim osób pokrzywdzonych przestępstwem oraz właśnie rzeczonych współsprawców), jak i dokumentacja jednoznacznie potwierdzająca fakt dokonania poszczególnych kradzieży przez oskarżonych. Sąd ocenił te dowody jako wiarygodne, a na ich podstawie ustalono nie tylko sam fakt zaistnienia przestępstw, ale również okoliczności ich popełnienia, a także – właśnie dzięki zeznaniom świadków – w sposób kategoriyczny zidentyfikowano, iż sprawcami poszczególnych czynów byli właśnie oskarżeni.

Kolejno wskazać należy, że czyny przypisane M. K. zostały przez niego popełnione w warunkach art. 65 §1 k.k. Przepis ów zastrza odpowiedzialność karną sprawców, którzy z popełniania przestępstw uczynili sobie stałe źródło dochodu (tzw. przestępcy zawodowi) lub popełnili przestępstwo, działając w zorganizowanej grupie albo związku, mającym na celu popełnianie przestępstw. Pojęcie przestępcy zawodowego nie jest przy tym jednoznacznie zdefiniowane, albowiem odmiennie rozumie się je na gruncie różnych nauk penalnych (kryminologia, kryminalistyka). Niemniej jednak w doktrynie prawa karnego uznaje się, iż przestępcą zawodowym jest właśnie osoba, która czyni sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu. W literaturze i orzecznictwie przez pojęcie stałego źródła dochodu rozumie się zarówno sytuację, gdy działalność przestępcza jest jedynym źródłem dochodu sprawcy, jak i taką, gdy stanowi dodatkowe, ale regularne jego źródło (wyrok SN z 20.12.1971 r., I KR 249/71), choć owa regularność trafnie ujmowana była jako inna niż przy dochodach uzyskiwanych ze stałej pracy (wyrok SN z 20.08.1981 r., I KR

103/81). Przy tym pojęciu najistotniejszą kwestią jest pewna powtarzalność uzyskiwania przez sprawcę korzyści (dochodu) z popełnianych przestępstw.

W ocenie Sądu okoliczność powyższa zaistniała w odniesieniu do oskarżonego M. K., aczkolwiek popełniał on czyny zabronione regularnie, każdorazowo kierując się chęcią osiągnięcia zysku ze swojej przestępczej działalności. Co więcej, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, iż przeważnie nie dokonywał on kradzieży spontanicznie, „pod wpływem chwili”, lecz szukał interesujących go ruchomości i odpowiednio przygotowywał się do kradzieży (np. zabierając ze sobą adekwatny sprzęt).

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

związłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I VI	T. S. E. Z.
Związłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz związłe o powodach uniewinnienia			
<p>Konsekwencją zasady domniemania niewinności obowiązującej w prawie karnym jest stypizowana w 5 § 2 k.p.k. zasada in dubio pro reo czyli nakaz interpretowania nieusuniętych w postępowaniu dowodowym wątpliwości na korzyść oskarżonego. Jak wynika z bogatego dorobku doktryny oraz orzecznictwa sądów pierwszym elementem, który wyznacza granice tej zasady, jest stwierdzenie „nieusuwalności” wątpliwości. Spełnienie tego warunku uprawnia do przeprowadzenia oceny, czy dokonano ich rozstrzygnięcia na korzyść, czy też na niekorzyść oskarżonego. Aktualnym pozostaje w obowiązującym stanie prawnym orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym sięgnięcie po tę instytucję jest niedopuszczalne wówczas, gdy postępowanie dowodowe było niepełne bądź przeprowadzono dowody</p>			

w sposób niedokładny (wyrok SN z 16.01.1974 r., III KR 315/73, OSNKW 1974/5, poz. 97). Drugim elementem wyznaczającym granice zasady in dubio pro reo jest inna zasada procesowa, a mianowicie zasada swobodnej oceny dowodów zawarta w art.7 k.p.k.

Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynikają dwie główne reguły ograniczające zasadę in dubio pro reo - kwestia wiarygodności - przyznania tego waloru niektórym dowodom z odmienną oceną innych - która nie należy do kryteriów oceny dokonywanej przez przyzmat art. 5 § 2 k.p.k., lecz jest częścią analizy dokonywanej na podstawie art. 7 k.p.k, który wprowadza reguły oceny dowodów (postanowienie SN z 22.12.2010 r., II KK 308/10) oraz konieczność ustalenia przez organ orzekający istnienia dwóch wersji zdarzenia, z których nie da się żadnej wyeliminować poprzez swobodną ocenę dowodów. Wówczas organ ma obowiązek sięgnąć po regułę in dubio pro reo i rozstrzygnąć na korzyść oskarżonego - tak postanowienie SN z 3.04.2012 r., V KK 335/11, LEX nr 1163975; wyrok SN z 1.02.2012 r., II KK

141/11, Biul. PK 2012/3,
poz. 8.

W niniejszej sprawie, po przeprowadzeniu wnikliwej analizy zgromadzonego materiału dowodowego i nie widząc żadnej możliwości poszukiwania innych dowodów niż przeprowadzone, Sąd uznał, że istnieją nie dające się usunąć wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego T. S. w zakresie wszystkich zarzuconych mu czynów oraz E. Z. w zakresie czynu wskazanego w pkt XIV części wstępnej wyroku. Wątpliwości tych, w ocenie Sądu, nie dało się również usunąć w toku przeprowadzonego postępowania sądowego.

Wobec powyższego Sąd uniewinnił T. S. od wszystkich zarzuconych mu czynów, zaś E. Z. od jednego z zarzuconych mu czynów z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. na szkodę A. M..

Odnosząc się bezpośrednio do materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie stwierdzić należy, iż w zasadzie zarzuty przedstawione T. S. i E. Z. w tym zakresie, oparte zostały na dowodzie z części wyjaśnień/zeznań B. K. – uznanym przez Sąd za zasadniczo niewiarygodny z uwagi na liczne niespójności wewnętrzne

oraz rozbieżności z ustaleniami poczynionymi w oparciu o inne dowody, którym Sąd przydał walor wiarygodności.

„Ocena wiarygodności pomówienia wymaga szczególnej ostrożności, gdyż pomówienie nie stanowi dowodu pełnowartościowego, chyba że jest ono jasne i konsekwentne, a ponadto znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich. Istotne jest też, czy wyjaśnienia lub zeznania pomawiającego są logiczne i nie wykazują chwiejności albo czy nie są wręcz nieprawdopodobne.” - Wyrok SN z 24.03.2022 r., II KK 323/20, LEX nr 3418019.

„Pomówienie współoskarżonego może być uznane za pełnowartościowy dowód tylko wówczas, gdy w kontekście określonych ustaleń nie jest sprzeczne z innymi dowodami, a przede wszystkim nie relacjonuje różnych wersji tego samego zdarzenia. Przy ocenie dowodu z pomówienia powinna obowiązywać nie zasada nieograniczonego zaufania, lecz zasada nieufności dopóty, dopóki treść pomówienia nie została uwiarygodniona w trybie art. 3 § 1 k.p.k. Sam fakt złożenia

przez współoskarżonego wyjaśnień obciążających inną osobę nie dowodzi bowiem, że okoliczności i fakty w nim zawarte rzeczywiście miały miejsce, lecz stanowi jedynie informację o faktach wymagających potwierdzenia lub wyłączenia za pomocą środków przewidzianych w ustawie procesowej.”
- Postanowienie SN(7) z 3.03.1994 r., II KRN 8/94, LEX nr 22121.

„Wiarygodność dowodów z wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadków winna m.in. być oceniona zarówno w kontekście całokształtu relacjonowanych przez nich okoliczności, jak i na tle innych dowodów (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 sierpnia 1978 r. Rw 281/78, OSNKW 1978/11/133). Należy też pamiętać, że istotnym, lecz nie decydującym czynnikiem kształtującym przekonanie sądu o wartości osobowego źródła dowodowego są spostrzeżenia i wrażenia odniesione w toku bezpośredniego przesłuchania na rozprawie.” - Wyrok SA w Warszawie z 8.10.2018 r., II AKa 462/17, LEX nr 2626136.

„Pomówienie jest w ujęciu prawa karnego procesowego dowodem podlegającym ocenie na równi z innymi dowodami.

Może on być dowodem winy, o ile jest logiczny, stanowczy, konsekwentny, zgodny z logiką wypadków, nie stanowi przerzucenia winy na inną osobę, czy umniejszania własnej odpowiedzialności karnej (zob. pod. SA w Ł. w wyroku z 2013-04-25 II AKa 41/13 LEX nr 1324701 i SA w B. w wyroku z 2013-02-04 II AKa 246/12 LEX nr 1313215).”
- Wyrok SA w Szczecinie z 15.05.2014 r., II AKa 59/14, LEX nr 1499030.

„Dowód z pomówienia ma z punktu widzenia formalnego taką samą wartość jak każdy inny dowód w postępowaniu karnym. Podlega jedynie szczególnie rygorystycznym ocenom w ramach art. 7 k.p.k. celem ustalenia czy nie nosi cech bezpodstawnego obciążenia oskarżonego czymś, za co nie ponosi on odpowiedzialności. Dla przyjęcia pomówienia za podstawę ustaleń faktycznych trzeba przede wszystkim, aby wyjaśnienia te były nie tylko logiczne, konsekwentne, cechowały się brakiem chwiejności, ale były również wsparte innymi dowodami, które bezpośrednio lub choćby pośrednio potwierdzałyby wyjaśnienia pomawiającego” - Wyrok SA we Wrocławiu z 17.10.2018 r., II AKa 291/18, LEX nr 2605260.

„Kryteria oceny mają zastosowanie do wszystkich dowodów, przy czym w przypadku szeroko rozumianego pomówienia wymagają uwzględnienia motywacji pomawiającego, sposobu relacjonowania przez niego zdarzeń, w szczególności tego, w jaki sposób siebie w nich sytuuje, wreszcie wymagają analizy, czy jego relacji nie wykluczają inne dowody, które choć w części stanowią podstawę do dokonania lub weryfikacji ustaleń stanowiących podstawę rozstrzygnięcia (por. wyrok SN z 20 listopada 2012 r. WA 24/12, wyrok SA we Wrocławiu z 19 września 2013 r. II AKa 266/13; wyrok SA w Białymstoku z 6 czerwca 2013 r., II AKa 61/13; wyrok SA w Krakowie z dnia 25 września 2012 r. II AKa 93/12).” - Wyrok SA w Warszawie z 9.08.2017 r., II AKa 96/17, LEX nr 2361734.

Jak już wskazano powyżej, w części odnoszącej się do oceny poszczególnych dowodów, analizując całokształt okoliczności niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że postawa procesowa B. K. obliczona była z jednej strony na zminimalizowanie grożącej mu odpowiedzialności karnej, z drugiej zaś – na

wzbudzenie w śledczych przekonania, że jest on ważnym członkiem lokalnego środowiska przestępczego i posiada rozległą wiedzę o wielu czynach zabronionych popełnionych przez siebie i inne osoby. Postawa taka skutkowałą składaniem przez świadka obszernych zeznań (wyjaśnień), również obciążających inne osoby. Depozycje te wielokrotnie były jednak przez B. K. zmieniane, co spowodowało zaistnienie w ich treści licznych nieścisłości czy wręcz sprzeczności.

Tym samym dowód ten w niniejszym zakresie nie spełniał wymogów, o których wielokrotnie wypowiadały się cytowane powyżej Sądy.

W obciążających T. S. zeznaniach (wyjaśnieniach) B. K. nie pamiętał lub mylnie podawał szczegóły poszczególnych zdarzeń (np. kolor samochodu stanowiącego przedmiot kradzieży), wielokrotnie zmieniał również wersję wydarzeń w zakresie tego, kto towarzyszył mu przy poszczególnych kradzieżach, by innym razem twierdzić, że dokonał ich sam. W szczególności zaś Sąd miał na uwadze, iż w toku kolejnych przesłuchań B. K. nie wskazywał jednoznacznie, aby T. S. był członkiem

zorganizowanej grupy przestępczej, w której działał B. K. – początkowo twierdził, że w ogóle nie należał on do struktur tej grupy, innym razem wskazując, że „chyba oskarżony był też w tej grupie”, bo w przeszłości z inną osobą kradł samochody.

Należy także podkreślić, iż opis czynu dotyczącego działalności T. S. w ramach grupy przestępczej, nie pozwalał chociażby z uwagi na brak w im osób, które miały brać udział w tej grupie weryfikacji tego zarzutu. Naturalną zaś konsekwencją przy uniewinnieniu T. S. od kradzieży samochodów A. (...) i A. (...) było uniewinnienie go od działania w ramach grupy przestępczej, którego działanie miało polegać właśnie na kradzieżach samochodów.

Co zaś tyczy się oskarżonego E. Z., materiał dowodowy mający potwierdzać jego sprawstwo w zakresie kradzieży narzędzi z hali produkcyjnej w miejscowości K. ograniczał się w zasadzie do zeznań (wyjaśnień) B. K. oraz nagrania z monitoringu, rzekomo ukazującego E. Z.. Jak już uprzednio wskazano, depozycje B. K. Sąd ocenił jako w znacznej mierze niewiarygodne – w tym również w części, w której po okazaniu

mu fragmentu nagrania „rozpoznaje” on E. Z.. W toku postępowania uzyskano bowiem opinię z zakresu antropologii, z której jasno wynika, iż przedmiotowe nagranie jest zbyt słabej jakości, aby można było na nim rozpoznać kogokolwiek. Jak wskazała biegła w treści opinii, zapis monitoringu ma zbyt niską rozdzielczość, wobec czego na jego podstawie możliwe jest sporządzenie jedynie przybliżonego opisu sylwetki sprawcy, a całkowicie wykluczone jest opisanie szczegółowych cech jego wyglądu, pozwalających na jednoznaczną identyfikację osoby uwiecznionej na nagraniu. Co więcej, żaden inny dowód w sprawie nie potwierdza, aby E. Z. znalazł się na terenie hali produkcyjnej, z której skradziono narzędzia i sprzęt. Nawet gdyby na podstawie relacji B. K. przyjąć, czego w niniejszej sprawie nie sposób jednoznacznie uczynić, iż E. Z. w chwili zdarzenia był w miejscowości K., sam świadek twierdzi jedynie, że E. Z. miał znaleźć się na posesji sąsiadującej z posesją, na której zlokalizowana była hala produkcyjna.

Mając na uwadze powyższe, Sąd doszedł do przekonania iż w niniejszej sprawie należy odwołać się do zasady wyrażonej

w art. 5 §2 k.p.k.,
albowiem zarówno w
odniesieniu do wszystkich
czynów zarzuconych T.
S., jak i jednego z
czynów zarzuconych E.
Z., istnieją niedające
się usunąć wątpliwości,
które należy rozstrzygnąć
na korzyść oskarżonych.
Zgodnie z poglądem
Sądu Najwyższego, jeśli
prawidłowo dokonana
ocena zebranych w
sprawie dowodów nie
pozwala na wykluczenie
jednej z dwóch lub
więcej równorzędnych
wersji przebiegu zdarzeń
istotnych dla określenia
winy i kwalifikacji prawnej
czynu zarzuconego
oskarżonemu, to Sąd
orzekający ma obowiązek
przyjąć za podstawę
ustaleń faktycznych tę
wersję, która dla
oskarżonego jest
najkorzystniejsza. W
przedmiotowej sprawie
niewątpliwie taka sytuacja
ma miejsce.

Wobec powyższego, T.
S. uniewinniono od
wszystkich zarzuconych
mu czynów, zaś E. Z.
uniewinniono od czynu
wskazanego w pkt XIV
części wstępnej wyroku.

4. **KARY, Środki
Karne, PRzepadek,
Środki
Kompensacyjne i
środki związane z
poddaniem sprawcy
próbie**

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. K.	II., III.	II., III.	<p>Oskarżony w zakresie przypisanych mu przestępstw działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim. Brak było okoliczności wyłączających winę i bezprawność przypisanych mu czynów. W chwili popełnienia przypisanych czynów oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej ani ograniczonej poczytalności i w pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań. Swoim zachowaniem godził on w chronione prawem dobro w postaci własności i posiadania rzeczy. W ocenie Sądu wymierzone w granicach ustawowego zagrożenia kary jednostkowe pozbawienia wolności oraz grzywny czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełniają swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa, wypełniając przy tym dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw.</p>

			<p>We wszystkich przypadkach bezprawne działanie zostało przez oskarżonego podjęte z premedytacją, pomimo świadomości, iż stanowi ono zachowanie nie tylko naganne w odczuciu społecznym, ale również niezgodne z prawem. Okoliczność obciążającą w przypadku wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu stanowiła jego uprzednia karalność – w tym również za przestępstwa podobne do czynów objętych wyrokiem w niniejszej sprawie. Fakt uprzedniej wielokrotnej karalności za różne przestępstwa świadczy o szczególnie lekceważącym stosunku do porządku prawnego, jaki prezentuje oskarżony M. K..</p>
M. K.	VII.	II., III.	<p>Sąd wymierzając M. K. karę łączną pozbawienia wolności oraz grzywny zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze w szczególności podobieństwo przypisanych oskarżonemu przestępstw, bacząc również na to, by wymierzona kara spełniała swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze. W ocenie Sądu kara łączna w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 130 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 50 zł, stanowi trafną reakcję</p>

karną na popełnione przez oskarżonego przestępstwa.

Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do ich pełnej kumulacji – ukształtowana w ten sposób kara stanowiłaby w ocenie Sądu dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony wobec M. K. nie zachodziły podstawy do pełnej absorpcji kary. Orzeczenie kary łącznej w wysokości odpowiadającej wyższej z podlegającej łączeniu kar (2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w liczbie 100 stawek dziennych w wysokości po 50 złotych każda za ciąg przestępstw z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k.) prowadziłyby do stanu bezkarności za drugi przypisany oskarżonemu czyn. Fakt ten spowodowałby u oskarżonego jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nieponoszeniu konsekwencji popełnienia przestępstwa. Sąd też, stosując zasadę asperacji, Sąd wymierzył M. K. karę łączną we wskazanym wyżej wymiarze, uznając, że tak ukształtowana kara będzie stanowiła adekwatną reakcję karną względem oskarżonego, a jednocześnie uczyni ona zadość względom

			prewencji indywidualnej i generalnej.
M. K.	VIII.	IV., V., VI., VII., VIII., XI.	Na podstawie art. 46 §1 k.k. zobowiązano oskarżonego M. K. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przypisanymi mu przestępstwami na rzecz pokrzywdzonych S. D., J. P., G. G., A. M., (...) sp. z o.o., S. K., z uwzględnieniem faktu, iż wyrokami co do innych sprawców, także ich do tego zobowiązano..
M. K.	X.	II., III.	Na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego M. K. kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono okres jego zatrzymania.
E. Z.	IV., V.	IV., V.	Oskarżony w zakresie przypisanych mu przestępstw działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, przy czym w jednym przypadku – wobec braku osiągnięcia zamierzonego celu – przyjęto iż popełnił on czyn zabroniony w formie stadialnej usiłowania. Brak było okoliczności wyłączających winę i bezprawność przypisanych mu czynów. W chwili popełnienia przypisanych czynów oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej ani ograniczonej poczytalności i w pełni zdawał sobie

sprawę z bezprawności
przedsięwziętych działań.
Swoim zachowaniem
godził on w chronione
prawem dobro w postaci
własności i posiadania
rzeczy. W ocenie Sądu
wymierzone w granicach
ustawowego zagrożenia
kary jednostkowe
pozbawienia wolności oraz
grzywny czynią zadość
społecznemu poczuciu
sprawiedliwości, a także
spełniają swoje zadania
w zakresie prewencji
generalnej, polegające
na kształtowaniu w
społeczeństwie postawy
poszanowania prawa,
wypełniając przy tym
dyrektywy wymienione w
art. 53 k.k. Wymierzone
kary nie przekraczają
stopnia winy i społecznej
szkodliwości przypisanych
przestępstw.

W obu przypadkach
bezprawne działanie
zostało przez oskarżonego
podjęte z premedytacją,
pomimo świadomości, iż
stanowi ono zachowanie
nie tylko naganne
w odczuciu społecznym,
ale również niezgodne
z prawem. Okoliczność
obciążającą stanowiła
uprzednia karalność
oskarżonego – w tym
również za przestępstwa
podobne do czynów
objętych wyrokiem w
niniejszej sprawie. Fakt
uprzedniej wielokrotnej
karalności za różne
przestępstwa świadczy o
szczególnie lekceważącym
stosunku do porządku

			prawnego, jaki prezentuje oskarżony E. Z..
E. Z.	VII.	IV., V.	<p>Sąd wymierzając E. Z. karę łączną pozbawienia wolności oraz grzywny zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze w szczególności podobieństwo przypisanych oskarżonemu przestępstw, bacząc również na to, by wymierzona kara spełniała swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze. W ocenie Sądu kara łączna w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 75 stawek dziennych, przy przyjęciu wysokości jednej stawki na kwotę 50 zł, stanowi trafną reakcję karną na popełnione przez oskarżonego przestępstwa.</p> <p>Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do ich pełnej kumulacji – ukształtowana w ten sposób kara stanowiłaby w ocenie Sądu dolegliwość przekraczającą potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony wobec E. Z. nie zachodziły podstawy do pełnej absorpcji kary. Orzeczenie kary łącznej w wysokości odpowiadającej wyższej z podlegającej łączeniu kar (1 rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywna w liczbie 50 stawek dziennych w wysokości po 50 złotych każda za czyn z</p>

			<p>art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 §1 k.k.) prowadziły do stanu bezkarności za drugi przypisany oskarżonemu czyn. Fakt ten spowodowałby u oskarżonego jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nieponoszeniu konsekwencji popełnienia przestępstwa. Stąd też, stosując zasadę asperacji, Sąd wymierzył E. Z. karę łączną we wskazanym wyżej wymiarze, uznając, że tak ukształtowana kara będzie stanowiła adekwatną reakcję karną względem oskarżonego, a jednocześnie uczyni ona zadość względem prewencji indywidualnej i generalnej.</p>
E. Z.	IX.	XIII.	<p>Na podstawie art. 46 §1 k.k. zobowiązano oskarżonego E. Z. do naprawienia w całości szkody wyrządzonej przypisanym mu przestępstwem na rzecz pokrzywdzonego P. S. (1), mając na uwadze, iż w wyroku takie orzeczenia zapadło także wobec B. K..</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>Koszty procesu</i></p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>XI., XII., XIII.</p>	<p>W trybie art. 632 k.p.k. w zw. z art. 616 §1 pkt 2 wobec uniewinnienia T. S. od wszystkich zarzuconych mu czynów zasądzone na jego rzecz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w sprawie. Wobec częściowego uniewinnienia E. Z. (w zakresie zarzuconego mu czynu opisanego w pkt. XIV części wstępnej wyroku), również działając na podstawie art. 632 k.p.k., Sąd w tym zakresie kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.</p> <p>Na podstawie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze i §17 ust. 1 pkt. 2 oraz ust. 2 pkt. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3</p>	

października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r.pr. S. J. kwotę 4870,80 zł (w tym podatek VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej, udzielonej z urzędu oskarżonemu M. K..

W zakresie pozostałych kosztów postępowania – analiza sytuacji materialnej i osobistej M. K. i E. Z. doprowadziła Sąd do przekonania, że w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do zwolnienia obu oskarżonych od obowiązku ponoszenia kosztów i opłaty w sprawie.

7. Podpis